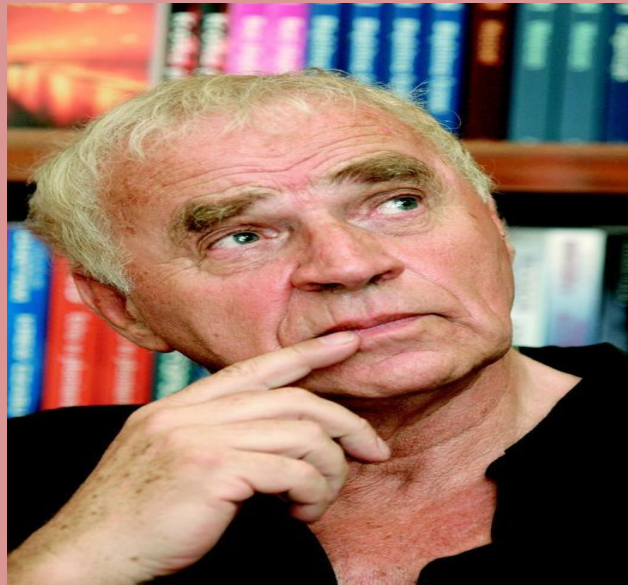

Janusz Głowacki

Urodził się 13 września 1938 roku w Poznaniu.
Jest polskim prozaikiem, dramaturgiem i felietonistą.

Studiował historię na Uniwersytecie Warszawskim, potem przeniósł się na Wydział Aktorski Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej. Wyrzucony za zupełny brak zdolności i cynizm, wrócił na UW i ukończył Wydział Filologii Polskiej.

Zadebiutował w roku 1960 w „Almanachu Młodych” opowiadaniem pod tytułem "Na plaży”.

Cztery lata później znalazł się w zespole redakcyjnym opiniotwórczego czasopisma "Kultura". Tam, między innymi, ukazywały się jego felietony i opowiadania, które złożyły się na zbiory: "W nocy gorzej widać", "Powrót hrabiego Monte Christo", "Wirówka nonsensu", "Nowy taniec la-ba-da", "Polowanie na muchy i inne opowiadania", "Opowiadania wybrane", "My sweet Raskolnikow", "Obciach", "Skrzek", "Coraz trudniej kochać", czy "Moc truchleje".

Na przełomie lat 60. i 70. rozpoczął aktywną działalność jako scenarzysta. W tym okresie powstaje film Andrzeja Wajdy "Polowanie na muchy" oparty na twórczości Głowackiego. Jednak prawdziwym sukcesem okazał się dopiero obraz stworzony we współpracy z Markiem Piwowskim pt. "Rejs", który przez niektórych uważany jest za najlepszą polską komedię wszech czasów.

Kadr z filmu *Rejs*. Na zdjęciu J. Himilsbach i Z. Maklakiewicz

Debiut dramaturgiczny Głowackiego przypadł dopiero na rok 1972. Wówczas Studencki Teatr Satyryków przeniósł na scenę jego "Cudzołóstwo ukarane". W drugiej połowie lat siedemdziesiątych teksty Głowackiego były często obecne w polskich teatrach oraz teatrze telewizji.

W 1975 zrealizowano "Dzień słodkiej śmierci" (Teatr TV), w 1976 "Obciach", w 1977 "Mecz" (Teatr Powszechny, Warszawa) oraz "Wizytę" (Teatr TV), w 1979 "Kopciucha"(Teatr Współczesny, Szczecin).

W grudniu 1981 roku Głowacki wyjechał do Londynu na premierę sztuki „Kopciuch” w Royal Court Theatre w reżyserii Danny Boyl (Trainspotting). The Guardian i London Times uznały „Cinders” za najlepszą produkcję roku.

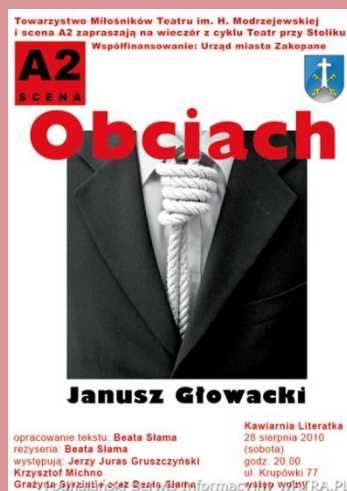
Po wprowadzeniu w Polsce stanu wojennego, Janusz Głowacki zdecydował się pozostać za granicą.

W ostatnich latach na polskich scenach realizacje tekstów Głowackiego pojawiają się często. Prócz wyjątkowo popularnej "Antygony..." do dramatów ulubionych przez polskich reżyserów należy również "Czwarta siostra", napisana na specjalne zamówienie Teatru Polskiego we Wrocławiu i zrealizowana przez Agnieszkę Glińską.

" 'Czwarta siostra' to niepozobawiona cierpkiej ironii synteza naszej rzeczywistości u schyłku XX wieku. Na przykładzie życia przeciętnej rodziny w Moskwie Janusz Głowacki stawia najbardziej elementarne pytania o sens naszej egzystencji na tym (...) 'najlepszym ze światów'. Wydźwięk pytań jest uniwersalny, a absurdalny obraz Moskwy, opętanej 'piątym żywiołem' pieniądza i mitem Stanów Zjednoczonych jako raj na ziemi, ma wymiar zarówno swojski, jak i globalny."

(Janusz R. Kowalczyk, "Rzeczpospolita")

Proza

- "Wirówka nonsensu", Warszawa: PIW, 1968.
- "Dzień słodkiej śmierci", Warszawa: "Iskry", 1969.
- "Nowy taniec la-ba-da i inne opowiadania", Warszawa: PIW, 1970.
- "W nocy gorzej widać", Warszawa: "Czytelnik", 1972.
- "Paradis", Warszawa: PIW, 1973.
- "Polowanie na muchy i inne opowiadania", Warszawa: PIW, 1974.
- "Powrót hrabiego Monte Christo", Warszawa: "Czytelnik", 1975.
- "My sweet Raskolnikow ; Obciach", Warszawa: PWN, 1977.
- "Opowiadania wybrane", Warszawa: PIW, 1978.
- "Skrzek ; Coraz trudniej kochać", Warszawa: PIW, 1980.
- "Moc truchleje", Warszawa: Krag, 1981.
- "Ścieki, skrzeki, karaluchy. Utwory prawie wszystkie", Warszawa: BGW, 1996.
- "Ostatni cieć", Warszawa: Czytelnik, 2001.
- "Tego się nie tańczy", Warszawa: Rosner & Wspólnicy, 2003.
- "Nie mogę narzekać", Warszawa: Rosner & Wspólnicy, 2003.
- "Z głowy", Warszawa: Świat Książki, 2004.
- "Jak być kochanym", Warszawa: Świat Książki, 2005.
- "Pięć i pół", Warszawa: Świat Książki, 2007.
- "Good night, Dżerzi", Warszawa: Świat Książki, 2010.

Dramaty:

- "Cudzołóstwo ukarane", 6/1972.
- "Konfrontacja", 10/1973.
- "Obciach", 4/1974.
- "Bądźcie spokojni, już ja to załatwię", 9/1974 (sztuka napisana z Michałem Komarem).
- "Herbata z mlekiem", 10/1974.
- "Mecz", 10/1976.
- "Spacer przed snem", 5/197.
- "Kopciuch", 8/1979.
- "Ja się do polityki nie mieszam", 11/1979 (sztuka napisana z Markiem Piwowskim).
- "Zaraz zaśniesz", 1/1980.
- "Choinka strachu", 2/1981.
- "Fortynbras się upił", 1/1990.
- "Polowanie na karaluchy", 5/1990.
- "Antygona w Nowym Jorku", 10/1992.
- "Czwarta siostra", 10/1999.